

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 grudnia 2014 r. odmówił W. I. umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne za okres maja 2002 r., lipca 2002, od grudnia 2002 r. do stycznia 2003 r., od marca 2003 r. do września 2003 r., od czerwca 2004 r. do lipca 2004 r., od marca 2005 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 26.383,26 zł, w tym z tytułu:

- składek – 15.181,97 zł,

- odsetek – 10.981,29 zł,

- kosztów upomnień – 220 zł,

b) na ubezpieczenie zdrowotne – za okres lipca 2004 r., od marca 2004 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 11.383,13 zł, w tym z tytułu:

- składek - 5.994,17 zł,

- odsetek – 5.60,16 zł,

- kosztów upomnień – 228,80 zł,

c) na Fundusz Pracy – za okres grudnia 2002 r., od kwietnia 2003 r. do września 2003 r., lipca 2004 r., od maja 2005 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 2.939,50 zł, w tym z tytułu:

- składek – 1.405,18 zł,

- odsetek – 1.314,32 zł,

- kosztów upomnień – 220 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony w dniu 29 grudnia 2014 r. wystąpił z wnioskiem o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Decyzją z dnia 27 marca 2015 r. określono warunki umorzenia, którym była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji wraz z naliczonymi odsetkami. Decyzja uprawomocniła się w dniu 1 maja 2015 r. Z dniem 1 maja 2016 r. upłynął 12 miesięczny termin na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu liczony od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia należności z tytułu składek.

/decyzja – k. 28 akt ZUS/

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym dnia 18 lipca 2016 r. W. I. zaskarżył powyższą decyzję w całości i wniósł o przywrócenie możliwości umorzenia należności z tytułu składek i ustalenia warunków realnie możliwych do spełnienia. W uzasadnieniu wskazał, że zaległości w opłatach składek nie powstały w wyniku jego lekkomyślności czy też lekceważenia przepisów ustawy nakładającej taki obowiązek na osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

/odwołanie – k. 2 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 10/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. I. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą W. I. od 3 sierpnia 1998 r. Przedmiotem działalności jest działalność związana z oprogramowaniem.

/bezsporne/

Wnioskiem z dnia 29 grudnia 2014 r. na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551) W. I. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z prośbą o umorzenie całości nieopłaconych należności składkowych na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy za okres objęty ustawą do opłacania których zobowiązany był z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności wskazując, że jest ona nadal prowadzona.

/wniosek – k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia 27 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił, iż według stanu na dzień złożenia wniosku tj. na dzień 29 grudnia 2014 r. umorzeniu podlegają należności W. I. z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne za okres maja 2002 r., lipca 2002, od grudnia 2002 r. do stycznia 2003 r., od marca 2003 r. do września 2003 r., od czerwca 2004 r. do lipca 2004 r., od marca 2005 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 26.383,26 zł, w tym z tytułu:

- składek – 15.181,97 zł,

- odsetek – 10.981,29 zł,

- kosztów upomnień – 220 zł,

b) na ubezpieczenie zdrowotne – za okres lipca 2004 r., od marca 2004 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 11.383,13 zł, w tym z tytułu:

- składek - 5.994,17 zł,

- odsetek – 5.60,16 zł,

- kosztów upomnień – 228,80 zł,

c) na Fundusz Pracy – za okres grudnia 2002 r., od kwietnia 2003 r. do września 2003 r., lipca 2004 r., od maja 2005 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 2.939,50 zł, w tym z tytułu:

- składek – 1.405,18 zł,

- odsetek – 1.314,32 zł,

- kosztów upomnień – 220 zł.

Ponadto organ rentowy określił, że warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem

o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie.

/decyzja – k. 11 – 13 akt ZUS/

Decyzja z dnia 27 marca 2015 r. została doręczona skarżącemu wraz z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia odwołania w dniu 31 marca 2015r.

/decyzja – k. 11 – 13 akt ZUS, potwierdzenie odbioru – k. 12 akt ZUS/

Wnioskodawca nie odwołał się do Sądu od decyzji z dnia 27 marca 2015 r. określającej warunki umorzenia należności, decyzja uprawomocniła się w dniu 1 maja 2015 r.

/bezsporne/

Płatnik składek nie uregulował należności niepodlegających umorzeniu z tytułu składek.

/bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 grudnia 2014 r. odmówił W. I. umorzenia należności z tytułu składek:

- na ubezpieczenia społeczne za okres maja 2002 r., lipca 2002, od grudnia 2002 r. do stycznia 2003 r., od marca 2003 r. do września 2003 r., od czerwca 2004 r. do lipca 2004 r., od marca 2005 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 26.383,26 zł, w tym z tytułu:

- składek – 15.181,97 zł,

- odsetek – 10.981,29 zł,

- kosztów upomnień – 220 zł,

- na ubezpieczenie zdrowotne – za okres lipca 2004 r., od marca 2004 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 11.383,13 zł, w tym z tytułu:

- składek - 5.994,17 zł,

- odsetek – 5.60,16 zł,

- kosztów upomnień – 228,80 zł,

- na Fundusz Pracy – za okres grudnia 2002 r., od kwietnia 2003 r. do września 2003 r., lipca 2004 r., od maja 2005 r. do kwietnia 2005 r., od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r., od lutego 2007 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 2.939,50 zł, w tym z tytułu:

- składek – 1.405,18 zł,

- odsetek – 1.314,32 zł,

- kosztów upomnień – 220 zł.

/decyzja – k. 28 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, a mianowicie o powołane wyżej dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach organu

rentowego. Przedmiotowe dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron i pozwalają, zdaniem Sądu Okręgowego, na wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

W dniu 15 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta – zwana dalej ustawą abolicyjną – przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art. 1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez

dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie zaś z treścią ust. 11 przywołanej ustawy należności, które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 ustawy abolicyjnej).

W. I. wystąpił z wnioskiem do organu rentowego o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek w związku z podleganiem ubezpieczeniu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie analizowanej ustawy abolicyjnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając powyższy wniosek wydał zaś decyzję określającą warunki umorzenia, kwotę należności podlegających umorzeniu i okres, za który nieopłacone składki będą mu podlegały, od której to decyzji wnioskodawca nie odwołał się.

W niniejszej sprawie spór polegał na ustaleniu, czy organ rentowy decyzją kończącą postępowanie w przedmiocie złożonego wniosku prawidłowo odmówił wnioskodawcy umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

Odwołujący stanął na stanowisku, że w zaskarżonej decyzji ZUS I Oddział w Ł. niesłusznie odmówił mu umorzenia zaległości z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne należne wraz z odsetkami wskazując, że jako przyczynę odmowy wskazano istnienie w dacie wydania decyzji zaległości z tytułu składek niepodlegających umorzeniu.

Z ustalonych okoliczności faktycznych wynika, że ubezpieczony nie uregulował należności niepodlegających umorzeniu w wyznaczonym terminie, czego w toku postępowania nie zakwestionował.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradyktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Tymczasem wnioskodawca nie wykazał w niniejszym postępowaniu za pomocą dostępnych środków dowodowych, że spełnił w wyznaczonym terminie warunki umorzenia określone w ustawie z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Podnoszone w toku procesu okoliczności dotyczące stanu rodzinnego i majątkowego wnioskodawcy, zmierzające, zdaniem wnioskodawcy, do ustalenia warunków umorzenia, realnie możliwych do spełnienia, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem winny być podnoszone w momencie wydawania decyzji dotyczącej określającej warunki umorzenia, z tego względu Sąd pominął w tym zakresie zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów składanych przez wnioskodawcę.

Tym samym, w ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania w stosunku do ubezpieczonego przepisów cytowanej powyżej ustawy abolicyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji orzeczenia na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.K.-W.